

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทำนาย (Predictive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยส่วน การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคล และการรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์ต่อพฤติกรรม การบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งเพศชายและเพศหญิง จากข้อมูลการสำรวจปีการศึกษา 2554 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5,802 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา, 2554)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา คำนวณได้จากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973)

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด ในพื้นที่มีจำนวน 5,802 คน

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยินยอมให้ผิดพลาดได้ไม่เกิน 0.05 หมายความว่า การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของประชากรที่จะศึกษานั้นมีความถูกต้องถึง 95 เปอร์เซ็นต์

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{5,802}{1 + 5,802 (0.05)^2}$$

$$n = 374 \text{ คน}$$

จากการแทนค่าสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างน้อย 374 คน แต่เพื่อป้องกันการสูญหายของการเก็บข้อมูลจึงคำนวณเพิ่มอีกร้อยละ 10 (Lemeshow, Hosmer, Klar, & Lwanga, 1990) จำนวน 36 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจึงเท่ากับ 410 คนและคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละโรงเรียน (Proportional Stratified Sampling) นำมาแทนค่าตามสูตร (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550, หน้า 194) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ขนาดตัวอย่าง

$$= \frac{n_i \times n}{N}$$

n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน i

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่สุ่มได้ของงานวิจัย (410 คน)

N = จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด (2,111)

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ($n = 410$)

โรงเรียน	ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ชั้นมัธยม 4	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ชั้นมัธยม 5	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ชั้นมัธยม 6
โรงเรียนขนาด กลาง	131	26	10	7	9
โรงเรียนขนาด ใหญ่					
โรงเรียนที่ 1	797	155	56	48	51
โรงเรียนที่ 2	563	109	41	37	31
โรงเรียนที่ 3	620	120	56	31	33
รวม	2,111	410	163	123	124

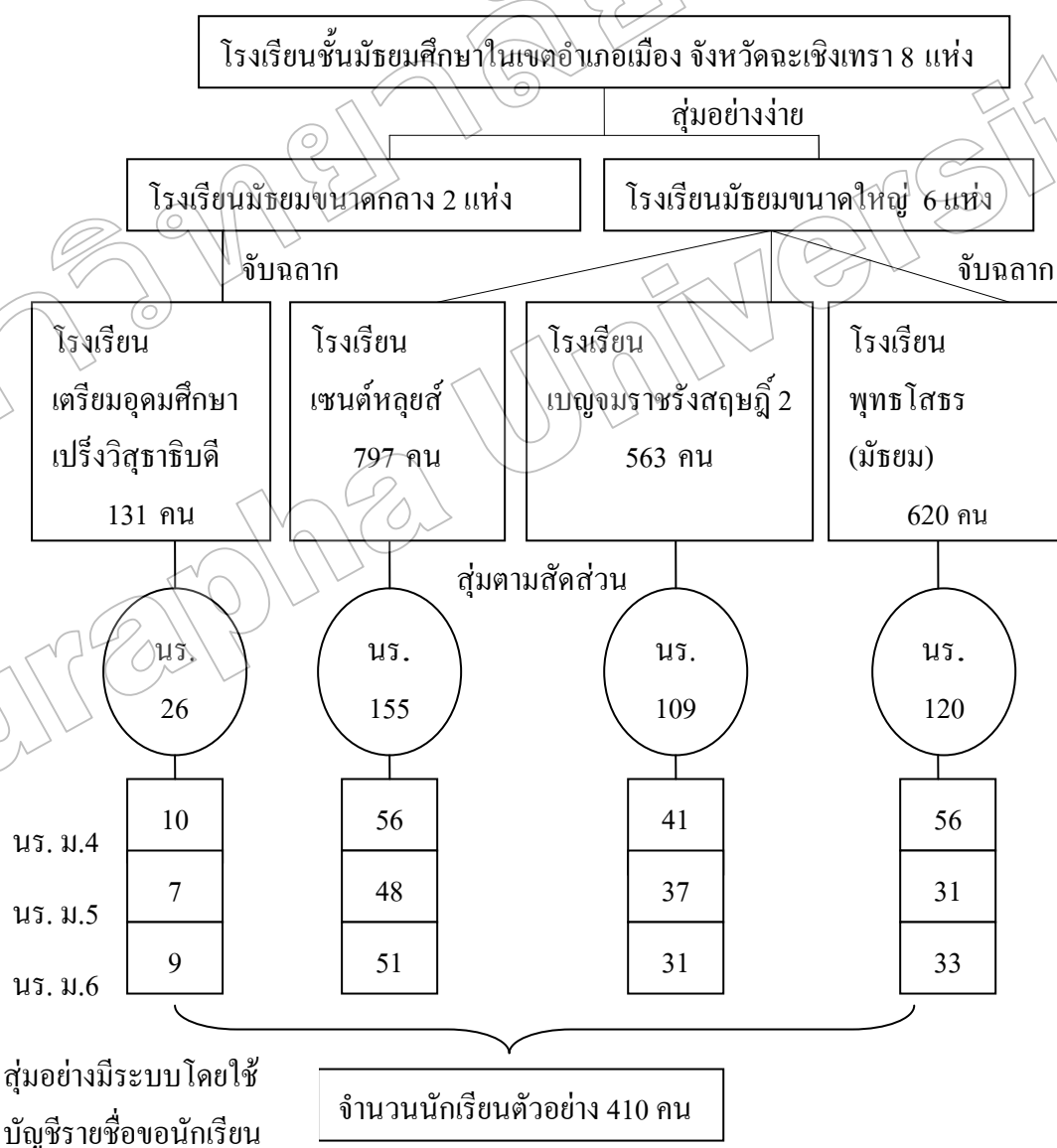
การสุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา มีทั้งหมด 8 โรงเรียน แบ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็น 2 ขนาด ได้แก่โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 2 แห่ง

และโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 6 แห่ง จากนั้นสุ่มโรงเรียนโดยวิธีจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement) จำนวน (ร้อยละ 50) ของโรงเรียนทั้งหมดได้โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 1 แห่ง และโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 3 แห่ง รวมเป็นโรงเรียนทั้งหมด 4 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณจำนวนตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนของจำนวนประชากรนักเรียนทั้งหมดในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างเป็นระบบจากบัญชีรายชื่อ (Systematic Random Sampling) ให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่จำแนกไว้ในแต่ละชั้นเรียน (ชั้น ม.4-ม.6) จนได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละโรงเรียนที่กำหนด แสดงรายละเอียดในแผนภาพที่ 2

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของบิดาและมารดา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้การบริโภคอาหารแบ่งเป็น 5 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหาร เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกที่คาดการณ์ถึงผลดีของการบริโภคอาหารที่เหมาะสมถูกหลักโภชนาการตามวัย ได้แก่ การรับประทานอาหารในปริมาณที่เหมาะสมตามวัย รับประทานอาหารให้หลากหลาย และหลีกเลี่ยงการสะสมของสารพิษจากอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ Pender et al. (2006) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การ ให้คะแนน

4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าการบริโภคอาหารนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด
3 = เห็นด้วย	หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าการบริโภคอาหารนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเองมาก
2 = ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยว่าการบริโภคอาหารนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเอง
1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยมากที่สุดว่าการบริโภคอาหารนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเอง

เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (วรรณิภา อัสวชัยสุวิกรม, 2548)

3.51–4.00	หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหารในระดับมากที่สุด
2.51–3.50	หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหารในระดับมาก
1.51–2.50	หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหารในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหารในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหาร เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกที่จะไม่เกิดประโยชน์ และขัดขวางความสามารถในการบริโภคอาหารที่เหมาะสมถูกหลักโภชนาการตามวัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ Pender et al. (2006)

ประกอบด้วยคำถามจำนวน 12 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนน

- 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าเป็นอุปสรรคหรือความไม่สะดวกในการบริโภคอาหารมากที่สุด
- 3 = เห็นด้วย หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าเป็นอุปสรรคหรือความไม่สะดวกในการบริโภคอาหารมาก
- 2 = ไม่เห็นด้วย หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าเป็นอุปสรรคหรือความไม่สะดวกในการบริโภคอาหารน้อย
- 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าเป็นอุปสรรคหรือความไม่สะดวกในการบริโภคอาหารน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (วรรณิกา อัสวชัยสุวิกรม, 2548)

- 3.51–4.00 หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหารในระดับมากที่สุด
- 2.51–3.50 หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหารในระดับมาก
- 1.51–2.50 หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหารในระดับน้อย
- 1.00–1.50 หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหารในระดับน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถตนเองในการบริโภคอาหาร เป็นแบบสอบถามความรู้สึนึกคิดว่าตนเองมีความสามารถปฏิบัติด้านการบริโภคอาหารที่เหมาะสมถูกหลักโภชนาการตามวัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ Pender et al. (2006) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 16 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

- 4 = มากที่สุด หมายถึง ผู้ตอบมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถปฏิบัติได้มากที่สุด
- 3 = มาก หมายถึง ผู้ตอบมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถในการปฏิบัติได้มาก
- 2 = น้อย หมายถึง ผู้ตอบมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถในการปฏิบัติได้น้อย
- 1 = น้อยที่สุด หมายถึง ผู้ตอบไม่มั่นใจเลยว่าตนเองมีความสามารถปฏิบัติได้

เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (วรรณิกา อัสวชัยสุวิกรม, 2548)

- 3.51–4.00 หมายถึง การรับรู้ความสามารถของการบริโภคอาหารในระดับมากที่สุด
- 2.51–3.50 หมายถึง การรับรู้ความสามารถของการบริโภคอาหารในระดับมาก
- 1.51–2.50 หมายถึง การรับรู้ความสามารถของการบริโภคอาหารในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง การรับรู้ความสามารถของการบริโภคอาหารในระดับน้อยที่สุด

4. แบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการบริโภคอาหาร เป็นแบบสอบถามความรู้สึกลึกซึ้งเกี่ยวกับพฤติกรรมความเชื่อ หรือทัศนคติของบุคคลอื่นว่าบุคคลใดมีอิทธิพลต่อตนเองในการมีหรือไม่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่เหมาะสมถูกหลักโภชนาตามวัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ Pender et al. (2006) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

4 = มากที่สุด หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าคุณคนนั้นมีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารของท่านมากที่สุด

3 = มาก หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าคุณคนนั้นมีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารของท่านมาก

2 = น้อย หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าคุณคนนั้นมีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารของท่านน้อย

1 = น้อยที่สุด หมายถึง ผู้ตอบรับรู้ว่าคุณคนนั้นมีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารของท่านน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (วรรณิกา อัสวชัยสุวิกรม, 2548)

3.51–4.00 หมายถึง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการบริโภคอาหารในระดับมากที่สุด

2.51–3.50 หมายถึง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการบริโภคอาหารในระดับมาก

1.51–2.50 หมายถึง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการบริโภคอาหารในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลของการบริโภคอาหารในระดับน้อยที่สุด

5. แบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์ต่อการบริโภคอาหาร เป็น

แบบสอบถามความรู้สึกลึกซึ้งที่คาดว่าสถานการณ์นั้นมีอิทธิพลต่อตนเองในการบริโภคอาหารที่เหมาะสม สถานการณ์ที่เอื้อหรือขัดขวางต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารทั้งที่บ้าน โรงเรียน และชุมชน ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ Pender et al. (2006) ประกอบด้วยคำถามเป็นข้อความด้านบวก 7 ข้อ (1, 2, 6, 7, 8, 13, 14) ข้อความด้านลบ 7 ข้อ (ข้อ 3-5, 9-12) โดยให้เลือกตอบ 2 ระดับ คือ จริงหรือไม่จริง ประเมินการรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์ต่อการบริโภคอาหารจากผลรวมของคะแนนทั้งฉบับ ซึ่งมีค่าระหว่าง 0–14 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่เหมาะสม ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบประเมินพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเด็กอายุ 14-18 ปีของสำนักโภชนาการ (กรมอนามัย, 2553) ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 14 ข้อ โดยให้เลือกตอบ 2 ระดับ คือ ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ ประเมินพฤติกรรมการบริโภคอาหารจากผลรวมของคะแนนทั้งฉบับซึ่งมีค่าระหว่าง 0-14 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบคุณภาพ โดยหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของภาษา ความครอบคลุมและถูกต้องของเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าความตรงของเนื้อหา CVI = .80 ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้และนำไปทดลองใช้ (Try Out) ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษามากที่สุด จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และ KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารทั้งฉบับ = 80
 - 1.1 การรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคอาหาร = .75
 - 1.2 การรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหาร = .70
 - 1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการบริโภคอาหาร = .77
 - 1.4 การรับรู้อิทธิพลของบิดา/มารดาต่อการบริโภคอาหาร = .74
 - 1.5 การรับรู้อิทธิพลของเพื่อน = .72
 - 1.6 การรับรู้อิทธิพลของครู = .76
2. การรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์ต่อการบริโภคอาหาร = .72
3. พฤติกรรมการบริโภคอาหาร = .70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำโครงร่างวิทยานิพนธ์และเครื่องมือการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อติดต่อประสานงาน ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือไปยังครูประจำชั้นของนักเรียนในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (Systemic Random Sampling) จากบัญชีรายชื่อ นักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งมอบใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้นักเรียนและผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตในการให้ข้อมูล

4. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา สถานที่เก็บข้อมูลกับนักเรียนโดยประสานงานกับครูประจำชั้นเพื่อนัดนักเรียนมาที่ห้องเรียนประจำโดยใช้ชั่วโมงว่าง ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาแก่นักเรียน และวิธีตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน ให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 9 ชุด จากแบบสอบถามจำนวน 410 ชุด ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 401 ชุดมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปด้านสถิติ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคล การรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอาหาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. อำนาจการทำนายของปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคล และการรับรู้อิทธิพลของสถานการณ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

2. การเก็บข้อมูลต้องได้รับความยินยอมทั้งจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครองก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย เนื่องจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง

3. ข้อมูลที่ได้ถูกเก็บเป็นความลับ โดยการลงเป็นรหัสไม่ระบุชื่อ-นามสกุลของนักเรียนแล้วเก็บแบบสอบถามที่รอกข้อมูลแล้วไว้ในกล่องที่ปิดมิดชิด เก็บไว้โดยไม่มีใครเข้าถึงได้ นอกจากผู้วิจัย เอกสารจะถูกทำลายทันทีหลังจากผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างน้อย 1 ปี การนำข้อมูลไปอภิปรายหรือเผยแพร่จะนำเสนอภาพรวมในเชิงวิชาการเท่านั้น